

prima instanță - (Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) G. Mîțu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de întreprinderea de stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vadim Vacarciuc împotriva întreprinderii de stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, intervenient accesoriu Radu Baroncea, cu privire la încasarea indemnizației unice în legătură cu decesul angajatului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de întreprinderea de stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” și menținută hotărârea Judecătoriai Rîșcani, municipiul Chișinău din 04 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 29 martie 2013, Vadim Vacarciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „CRIS „Registru” cu privire la încasarea indemnizației unice în legătură cu decesul angajatului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 25 februarie 2013, tatăl lui, Eugeniu Vacarciuc - șef al secției Edineț de examinare și evidență a transportului, se deplasa spre or. Chișinău pentru a participa la ședința de bilanț care conform Ordinului nr. 38, a fost stabilită pentru 25 februarie 2013, ora 09:00 dimineața.

În drum spre serviciu, în apropiere de or. Chișinău, la ora 06:50, s-a produs un accident rutier, în urma căruia Eugeniu Vacarciuc a decedat.

Susține că potrivit Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22 decembrie 2005, în cazul producerii accidentului rutier cu vătămarea organismului salariatului în cadrul deplasării de serviciu, acesta va fi clasificat ca accident de muncă, conform p. 3 lit. (e) (în timpul deplasărilor de serviciu, indiferent de modul de deplasare sau mijlocul de transport utilizat) al Regulamentului sus menționat.

Mai indică reclamantul că, Eugeniu Vacarciuc, la ora producerii accidentului era deja la serviciu deoarece, pentru a fi prezent la ședința de lucru a întreprinderii, programată pentru ora 09:00, din or. Edineț era necesar să se pornească cu 3-4 ore mai devreme, adică de la ora 05:00-06:00, fapt ce nu poate fi negat, îndeplinind Ordinul conducătorului ÎS „CRIS „Registru”.

Menționează reclamantul că conform art. 18 alin. (2) Legea securității și sănătății în muncă nr. 186 din 10 iulie 2008, întreprinderea este obligată, în caz de deces al lucrătorului în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională repară prejudiciul material persoanelor care au dreptul la aceasta, în modul și în mărimea stabilită de lege, și, în plus, le plătește, din contul mijloacelor proprii, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit pînă la vârsta de 62 de ani, dar nu mai puțin de 10 salarii medii anuale.

Reține că astfel, indemnizația unică care urmează a fi achitată constituie salariul mediu anual - 62 400 lei x 15 ani (62- 47 vârsta decedatului) = 936 000 lei.

Solicită reclamantul Vadim Vacarciuc încasarea forțată de la ÎS „CRIS „Registru” a indemnizației unice în mărime de 936 000 lei și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013, acțiunea înaintată de către Vadim Vacarciuc s-a admis integral.

S-a încasat de la ÎS „CRIS „Registru” în beneficiul lui Vadim Vacarciuc indemnizația unică pentru decesul salariatului în urma accidentului de muncă în sumă de 936 000,88 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014 s-a admis apelul declarat de ÎS „CRIS „Registru”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013 și s-a restituit pricina spre rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015, în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu, Baroncea Radu.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Vadim Vacarciuc a depus cerere de modificare și concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea din contul ÎS „CRIS „Registru” a indemnizației unice în mărime de 1 173 099,60 lei și a cheltuielilor de judecată și cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 8 000 (f.d. 209-210).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 februarie 2016, acțiunea înaintată de către Vadim Vacarciuc împotriva ÎS „CRIS „Registru” s-a admis integral.

S-a încasat de la ÎS „CRIS „Registru” în beneficiul lui Vadim Vacarciuc indemnizația unică pentru decesul salariatului în urma accidentului de muncă în sumă de 1 173 099,60 lei și cheltuieli de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8 000 lei, iar în total suma de 1 181 099,60 lei.

S-a încasat de ÎS „CRIS „Registru” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 35 192,99 lei.

La 24 februarie 2016 ÎS „CRIS „Registru” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎS „CRIS „Registru” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 februarie 2016.

La 29 iunie 2016, ÎS „CRIS „Registru” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 februarie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și încasarea de la Vadim Vacarciuc în beneficiul ÎS „CRIS „Registru” a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 44 111,24 lei.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pe care le consideră neîntemeiate și emise în rezultatul aplicării eronate a dreptului material, neaplicării legii care urma să fie aplicată și aprecierii arbitrare a probelor.

În acest sens, consideră că instanțele de judecată au făcut trimiteri în mod superficial la unele prevederi legale, ignorând alte norme de drept care sunt de aplicare primară la caz.

Susține că din hotărârile contestate nu rezultă motivele de drept și de fapt ce au format concluzia instanțelor de judecată privind existența vinovăției doar a angajatorului, ce au implicat aplicarea răspunderii deplină a acestuia, hotărârea a fost pronunțată fără a fi argumentate și elucidate circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier și faptul existenței sau lipsei vinovăției decedatului în producerea acestuia.

Astfel afirmă că, condiția obligatorie pentru nașterea obligației de plată a indemnizației unice și aplicarea prevederilor art. 18 alin. (2) Legea nr. 186 din 10 iulie

2008 în privința angajatorului, pe lângă faptul existenței raporturilor de muncă, este stabilirea și probarea angajatorului în comiterea faptei ce a cauzat pierderea capacității de muncă sau decesul salariatului, care, însă, în cazul invocat de către reclamant-intimat, nu a fost constatat atât de către organul abilitat în supravegherea respectării legislației muncii, cât și nici de către organele de drept ce examinează cauza penală intentată pe acest fapt.

La 09 septembrie 2016, intervenientul accesoriu Radu Baroncea a depus referință indicând că, consideră hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel întemeiate, motiv din care, recursul declarat de ÎS „CRIS „Registru” urmează a fi declarat inadmisibil.

Prin referința din 19 septembrie 2016, Vadim Vacarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Bogos a indicat că recursul declarat de ÎS „CRIS „Registru” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea fără modificări a hotărârilor judecătorești contestate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 a fost depus la 29 iunie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul ÎS „CRIS „Registru” și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎS „CRIS „Registru”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de întreprinderea de stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari